

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1T/75/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317010171
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2019:6317010171.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Kekeňáka, PhD. a prísediacich H. U. a F. X. I., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.10.2019, v trestnej veci obžalovanej F. J., takto

rozhodol:

Obžalovaná F. J., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom P. K. XXXX/XX.A, E.,

sa uznáva za vinnú

z obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák.,

pretože

ako konateľka obchodnej spoločnosti SLOVAKWOOD, s. r. o. so sídlom Rádayho 8, Lučenec, IČO: 35 852 941, v mene predávajúceho, spoločnosti SLOVAKWOOD, s. r. o., dňa 30.07.2009 na Notárskom úrade JUDr. Marty Jurinovej, notárky so sídlom v Lučenci, Štefana Moyzesa 53, podpísala s kupujúcim D. B., nar. XX.XX.XXXX v E. trvale bytom E. ul. L. Q. XXX/XX, kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX vedenom Katastrálnym úradom Banská Bystrica, Správa katastra E., obec E., katastrálne územie E. v podiele 1/1, a to parcelné číslo XXX/X o výmere 116 m² - zastavané plochy a nádvoria a súpisné číslo XXXX na parcele číslo XXX/X - stavby - Administratívno-bytový komplex 1. ESO - penzión H a po podpise kúpnej zmluvy mala prevziať od kupujúceho hotovosť vo výške kúpnej ceny 215 760,- Eur, ktorú do obchodnej spoločnosti SLOVAKWOOD, s. r. o. nevložila, pretože túto vôbec neprevzala napriek tomu, že kupujúcemu prevzatie tejto sumy podpísala na príjmovom a výdavkom bločku, pričom tak vedome porušila ustanovenie § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka o povinnosti konateľov obchodných spoločností a svojim konaním tak spôsobila obchodnej spoločnosti SILICATE WORLD, s. r. o., Maloveská 68, Lučenec (od 01.09.2015 zmena názvu spoločnosti, predtým SLOVAKWOOD, s. r. o.), škodu vo výške nie menej ako 215 760 Eur,

t e d a

inému spôsobila škodu veľkého rozsahu tým, že porušila všeobecne záväzným právnym predpisom, ustanovením § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, ustanovenú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 237 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., za použitia ust. § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., aplikujúc na základe čl. 7 ods. 5 Ústavy SR článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 1 Tr. zák., § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., § 48 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej ukladá ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkazuje poškodenú spoločnosť SILICATE WORLD, s. r. o. so sídlom Lučenec, Maloveská 68, IČO: 35 852 941, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podal pod č. 2Pv/390/14 dňa 14.12.2015 na Okresnom súde Lučenec obžalobu na F. J., ktorou jej kladie za vinu spáchanie obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je v nej uvedený.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 5Nto/15/2016-1378 zo dňa 15.11.2016 vylúčil sudcov Okresného súdu Lučenec z vykonávania úkonov v predmetnej trestnej veci a súčasne odňal vec Okresnému súdu Lučenec a prikázal vec na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Revúca.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 4Nto/9/2017-1427 zo dňa 03.05.2017 odňal vec Okresnému súdu Revúca a prikázal vec na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Brezno.

Obžalovaná na hlavnom konaní dňa 09.04.2018 uviedla, že zo skutku uvedeného v obžalobe je nevinná. Na otázku prokurátora uviedla, že v čase spáchania trestného činu bola konateľkou spoločnosti SLOVAKWOOD, s. r. o. so sídlom Rádayho 8, Lučenec, IČO: 35 852 941, ktorá vlastnila nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX/XX. Ako ekonomická analytička predmetnú nehnuteľnosť ponúkala na refinancovanie do viacerých bánk, čo sa nepodarilo, preto hľadala aj inú možnosť získania finančných prostriedkov pre túto spoločnosť, aj iné spoločnosti. Vtedy ju oslovil pán X. P. ml. na základe odporúčania jeho otca, ktorý dlhodobo spolupracoval s firmami a tieto nehnuteľnosti sa ponúkla jemu na predaj s tým, že ju bude spravovať formou hotela, a pod. Nehnuteľnosti boli ponúknuté X. P. ml. Pán P. ml. potom zorganizoval stretnutie s D. B., na ktorého mala byť nehnuteľnosť odkúpená a urobená kúpno-predajná zmluva. Potom sa viackrát stretli, vždy za účasti P. ml. a B.; posledné stretnutie bolo u pána Q., ktorý bol právny zástupca P. ml., kde sa pripravila komplet kúpno-predajná zmluva. Obžalovaná si kúpno-predajnú zmluvu prečítala a dotazovala sa na formu vysporiadania, na čo jej P. ml. povedal, že to musí takto byť, aby sa to čím skôr zavkladovalo a kúpno-predajnú cenu vyplatí ihneď, ako získa financie z očakávaného obchodu. Potom sa stretli už len u notárky, kde bol prítomný P. a Q.; kúpno-predajná zmluva bola podpísaná B., ktorý však prítomný nebol a za stranu spol. SLOVAKWOOD ju podpísala obžalovaná. Rovnako podpísala už pripravené pokladničné doklady o prevzatí finančnej hotovosti, ktorú však nikdy neprevzala vo výške kúpnej ceny 215.760,- Eur. U notárky sa rozišli s tým, že ju budú ihneď kontaktovať, že to potrebujú zavkladať; už ju ale kontaktoval iba B. s tým, že to bude vysporiadané tak, ako sa dohodli, aby mohla kúpnu cenu odovzdať do účtovníctva spoločnosti, čo sa však nestalo. Obžalovaná ho viackrát kontaktovala aj prostredníctvom SMS, vždy jej však odpísal, že už to bude, ale nikdy túto sumu od neho neprevzala.

Na otázky prokurátora, čo ju viedlo k podpisu potvrdenia o prevzatí sumy, ktorú reálne neprevzala uviedla, že ju k tomu viedla dôvera v osobu, pretože s otcom X. P. ml. dlhodobo spolupracovala a nikdy nemali problém. Ďalej uviedla, že pán B. sa nikdy nezúčastňoval jednaní sám, vždy za prítomnosti P. ml.

B. mal odpredať nehnuteľnosť hneď P. ml., preto to bolo tak rýchlo zrealizované. Pána B. pred uzavretím zmluvy nepoznala a samotná zmluva bola v čase podpisu z jej strany už podpísaná B., ktorý nebol pri podpise zmluvy z jej strany.

Na otázku predsedu senátu uviedla, že predmetná kúpna zmluva bola podpísaná na notárskom úrade v júli 2009, konateľkou spoločnosti SLOVAKWOOD bola aj v roku 2009, pričom v auguste 2009 ukončila funkciu konateľa v tejto spoločnosti. V žiadnom inom období konateľkou predmetnej spoločnosti nebola.

Splnomocnenkyňa poškodenej spoločnosti poukázala na znenie kúpnej zmluvy, konkrétne čl. 2 ods. 3, kde je uvedené „zmluvné strany svojim podpisom potvrdzujú, že kúpna cena vo výške 215.760,- Eur bola odovzdaná kupujúcim a prevzatá predávajúcim“; ak teda obžalovaná v úvode namietala znenie kúpnej zmluvy, splnomocnenkyňa poškodenej spoločnosti položila otázku : „z akého dôvodu teda podpísala kúpnu zmluvu, keď kúpnu cenu neprevzala ?“, na čo obžalovaná uviedla, že to bolo o dôvere; neboli to pre ňu cudzí ľudia. Čo sa týka osoby P. ml., tento jej slúbil, že to porieši, hoci nebol v kúpnej zmluve uvedený ako kupujúci.

Svedkyňa P. J. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v súvislosti s predajom budovy a okolnosťami, za akých došlo k dohode podmienok o predaji a samotnému uzavretiu zmluvy, nevie nič, nebola pri tom. O predaji sa dozvedela, až keď bola konateľkou spoločnosti a až z katastra, keď prišlo rozhodnutie o povolení vkladu.

Ďalej uviedla, že si nevie spomenúť presne od kedy bola konateľkou spoločnosti SLOVAKWOOD, ale bol to júl 2009, konateľstvo prevzala hneď po tom, ako konateľstvo prerušila obžalovaná. Na ďalšiu otázku uviedla, že obžalovaná určite nebola na valnom zhromaždení spoločnosti, pravdepodobne bola v kúpeľoch, keď došlo k zmene konateľa. Z hľadiska obchodného práva je to tak, že v prípade, ak sa konateľ vzdá funkcie konateľa, vzdanie sa funkcie konateľa nadobúda účinnosť až vtedy, keď valné zhromaždenie vezme túto skutočnosť na vedomie, pričom vzdanie sa funkcie konateľa je valné zhromaždenie v zmysle Obchodného zákonníka povinné prerokovať najneskôr do troch mesiacov od oznámenia o vzdaní sa funkcie konateľa; v opačnom prípade by spoločnosť ostala bez konateľa, čo je vážny problém. V danom prípade bola táto trojmesačná lehota zachovaná, pričom vzhľadom na to, že na predmetnom valnom zhromaždení obžalovaná zrejme z vyššie uvedeného dôvodu - kúpeľnej liečby prítomná nebola, je celkom možné, že nemala vedomosť o tom, že zmena v osobe konateľa nadobudla účinnosť.

Svedkyňa potom, ako bola oboznámená s výpisom z obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, kde je pri obžalovanej ako konateľovi SLOVAKWOOD, s.r.o. uvedené skončenie funkcie konateľa 22.07.2009 uviedla, že valné zhromaždenie sa mohlo konať v tento deň. Dodala, že vo vyšetrovacom spise je zápisnica o konaní valného zhromaždenia. Svedkyňa na základe vlastného vyšetrovania zistila, že sa chystá ďalší prevod nehnuteľnosti, preto podala žalobu o určenie vlastníckeho práva, návrh na predbežné opatrenie a taktiež návrh na kataster na vyznačenie poznámky o začatí súdneho konania. Svedkyňu následne vyhľadal B. po tom, ako mu prišlo oznámenie, že podala žalobu, pričom túto skutočnosť oznámila aj spoločnosti Healthy Original Food. Na základe týchto oznámení ju potom kontaktoval B. a navrhol, že budova sa vráti; podpísal aj dohodu, prosil ju, aby zobrala späť žalobu. Ohľadom obžalovanej svedkyňa uviedla, že jej len oznámila, že chce zo spoločnosti odísť, odovzdala jej všetku dokumentáciu, žiadne iné nezrovnalosti nenašla.

Svedkyňa na otázku prokurátora uviedla, že jej obžalovaná mala povedať, že nedostala peniaze, toto si však presne nepamätá; vie však, že B. jej povedal, že budovu vráti s tým, že v následne uzavretej dohode o urovaní výslovne uviedol, že budovu vráti kupujúci spoločnosti SLOVAKWOOD bez finančnej protihodnoty. Predmetná nehnuteľnosť však nebola na základe dohody o urovaní prevedená do majetku spoločnosti SLOVAKWOOD.

Obžalovaná na otázku predsedu senátu doplnila, že prvýkrát sa funkcie konateľa SLOVAKWOOD vzdala vo februári 2009, kedy požiadanie o uvoľnenie z funkcie odovzdala P. L.; potom si to premyslela a toto vzdanie stiahla. S D. T. P. L. sa rozprávala, že sa chce vzdať tejto funkcie, bolo to niekedy na jar 2009; nevedela si spomenúť, či napísala vzdanie sa funkcie konateľa a či toto aj menovanému odovzdala. Oficiálne došlo k ukončeniu jej konateľstva v tejto spoločnosti na valnom zhromaždení tejto spoločnosti v lete 2009; na tomto valnom zhromaždení nebola prítomná a nevedela, že jej konateľstvo v tejto firme

je ukončené. Zdá sa jej, že o tom, že nie je vedená ako konateľka spoločnosti, sa dozvedela až počas vyšetrovania od svojho právneho zástupcu P. T. C.. Prijatá ako konateľka do tejto firmy bola len na určité obdobie, do času, kým si spoločnosť nenájde iného konateľa.

Na otázku predsedu senátu v akej pozícii a v akom presvedčení dňa 30.7.2009 podpísala na notárskom úrade v Lučenci kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj nehnuteľností uvedených v obžalobe, uviedla, že konala v domnení, že za spoločnosť Slovak Wood, s.r.o. vystupuje ako konateľka. Na mimoriadnom valnom zhromaždení prítomná nebola. Nebola oficiálne informovaná o tom, že bola dňa 22.7.2009 zbavená konateľstva, o tomto nevedela. Pri podpise zmluvy 30.7.2009 túto zmluvu podpísala a konala v domnení, že je stále konateľom spoločnosti. Je možné, že zo strany novej konateľky jej mohlo byť prostredníctvom pošty oznámené, že vzdanie sa jej funkcie bolo vzaté na vedomie zo strany spoločnosti Slovak Wood s.r.o., avšak v tom čase bola mimo miesta trvalého bydliska v E.. Po tom, ako došlo 30.07.2009 k podpisu kúpnej zmluvy, bolo zo strany novej konateľky podané voči jej osobe trestné oznámenie a vtedy jej P. M. oznámila, že ona je novou konateľkou spoločnosti.

Svedok X. P. ml. na hlavnom pojednávaní uviedol, že p. B. pozná, mali spoločné obchodné aktivity, dlhšie už nie sú v žiadnom kontakte. Obžalovanú pozná z videnia z E., pričom on nebol pri predaji Penzionu H. Uviedol, že si nepamätá, kto kupoval Penzion H od spol. SLOVAKWOOD, s.r.o. Boli tam dôvody medzi obžalovanou a B., ale nič bližšie nevie. Požičal peňažné prostriedky B., avšak presne si nepamätá, aká to bola suma. Pamätá si, že to bol väčší obnos peňazí. Na otázku prokurátora, či sa jednalo o čiastku 250 000,- Eur, uviedol, že to tak môže byť. S obžalovanou sa nestretával ako kupujúci ohľadom predmetnej nehnuteľnosti a ani ako sprostredkovateľ. Na otázku prokurátora, či vie vysvetliť, že zo znaleckého dokazovania vykonaného v prípravnom konaní vyplýva, že pisateľ sporných textov na origináli príjmového dokladu a faktúry je jednoznačne P. ml., uviedol, že k tejto skutočnosti sa nevie vyjadriť; nepamätá si, že by bol niekedy u znalca, resp. že by bolo vykonávané znalecké skúmanie jeho písma. Na otázku obhajkyne uviedol, že Q. nebol nikdy jeho právny zástupca v právnych veciach.

Obžalovaná k výpovedi svedka uviedla, že to čo vypovedal, nie je pravda. Svedok klame, že nebol prítomný na spoločných rokovaní ohľadne kúpnej zmluvy, ohľadne vypísaných príjmových dokladov, ohľadne spoločných rokovaní aj za účasti p. Q.. Príjmový doklad doniesol vypísaný na notársky úrad.

Predseda senátu na pojednávaní prečítal výpoveď svedkyne P. L., sestry spoločníčky spoločnosti Silicate world, s.r.o. T. G. ktorá uviedla, že o predaji predmetnej nehnuteľnosti sa dozvedela zo zmluvy, ktorej vklad bol povolený na katastri v lete 2009. F. J., s ktorou sa dlho predtým poznala, jej povedala, že peniaze neprevzala a že ju obišli pri vklade. Zmluvu podpísať nechcela, na katastri zavkladovali zmluvu bez jej vedomia.

Predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedkyne F. B., ktorá uviedla, že vykonáva pre spoločnosť SLOVAKWOOD účtovníctvo. O predaji penziónu vôbec nevedela, nakoľko konateľka s ňou túto otázku neriešila. O predaji sa dozvedela až v septembri 2009 alebo aj neskôr, keď prišiel za ňou pán B., od ktorého sa dozvedela, že je vlastníkom tejto nehnuteľnosti. Povedal jej, že ju kúpil za viac ako 200 000 Eur, ktoré vyplatil J.. Ona ako účtovníčka peniaze za predaj do pokladne nedostala a ani nevidela doklad o vyplatení kúpnej ceny. Žiadne peniaze neprišli ani na účet spoločnosti. Podľa účtovných pravidiel je majetok (nehnuteľnosť) spoločnosti SLOVAKWOOD odúčtovaný a zaťažaná je pohľadávkou v plnej výške F. J..

Predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedka - súčasného konateľa spoločnosti J.. K. T., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že si myslí, že obžalovaná peniaze prevzala, nakoľko to vyplýva z notárskej zmluvy. Podľa jeho vyjadrenia obžalovaná v tom čase už nebola štatutárnou zástupkyňou spoločnosti SLOVAKWOOD, teda jej podpis za spoločnosť je neoprávnený; konala v rozpore so zákonom a spoločnosť pripravila o veľký majetok. Za svoje konanie by mal byť postihnutý aj pán B.. Ku okolnostiam predaja budovy však nevedel nič podstatné uviesť.

Svedok dňa 01.12.2015 doručil vyšetrovateľovi špecifikáciu výšky spôsobenej škody (č.l. 1265-1267), pričom celkovú škodu v dvoch alternatívach vyčíslil na 224 920 Eur a 361 160 Eur.

Predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedkyne F. Q., ktorá uviedla, že bola konateľkou spoločnosti SLOVAKWOOD v dobe od 25.03.2006 do 19.08.2008. Nechodievala na

pravidelné sobotňajšie porady tejto spoločnosti, nakoľko bývala mimo E., dostávala z nej len závery. V roku 2007 dostala od pána L. úlohu, aby dala ohodnotiť budovu penziónu H, ale už si nepamätá prečo. Dala preto vypracovať znalecký posudok, ktorý odovzdala D.. L. Aj keď bola konateľkou, spoločnosť riadil príkazmi D.. L. alebo nebohý D.. R.. V roku 2008 ju D.. požiadal vybaviť úver vo VÚB, lebo ich ostatné spoločnosti boli zadlžené; spoločnosť SLOVAKWOOD nemala žiadne záväzky a na ňu chcel zobrať úver. Úver sa však asi nevybavil, lebo ho ona stornovala z dôvodu, že mala ako konateľ ručiť za tento úver vlastným majetkom, čo sa jej nepáčilo; hneď na to dala aj výpoveď a požiadala o uvoľnenie z funkcie konateľa. Nemá vedomosť, aké boli zámyery D.. L. s penziónom H. Nevie prečo pani J. po nej nastúpila do funkcie konateľa, ona sa už o to, ani o ďalšiu činnosť spoločnosti nezaujímal.

Predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedka P.. H. Q., ktorý pracuje ako advokát a ktorý po zbavení povinnosti zachovávať mlčanlivosť klientom X. P. ml. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že si nespomína, kto jeho kanceláriu poveril vypracovaním kúpnych zmlúv medzi obchodnými stranami. Pozná osobu D. B. aj X. P. ml., tohto z dôvodu, že pracuje pre firmu jeho rodičov Plast - Mont, s. r. o. v Lučenci. Z videnia pozná aj F. J.. O vypracovanie predmetnej kúpnej zmluvy ho pravdepodobne požiadal D. B.. Túto zmluvu podpísali u notárky JUDr. Jurinovej, kde bol prítomný on, pani J., avšak nevie, či tam bol aj B. a P. ml.. Nebol prítomný pri vyplácaní peňazí, nevedel potvrdiť ani vyvrátiť, či k vyplateniu peňazí došlo. Nespomína si, či jeho advokátska kancelária podávala návrh na vklad predmetnej zmluvy do katastra nehnuteľností.

Z listinných dokladov zadovážených súdom, konkrétne zo spisu vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 17C/152/2009 vyplýva, že žalobca - SLOWAKWOOD s.r.o. podal žalobu na žalovaného D. B. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXXX v k.ú. E. ako parc.č. XXX/X . a stavba na parc.č. XXX/X, č.s. XXXX. Predmetné konanie bolo ukončené uznesením č.k. 17C/152/2009-97 zo dňa 22.10.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/305/2012-108 zo dňa 25.07.2013, ktorým súd konanie zastavil v zmysle § 111 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v dôsledku márneho uplynutia lehoty jedného roka od prerušenia konania v zmysle § 110 O.s.p.

Svedok D.. T.. P. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že X. P. zorganizoval so svojim synom P. ml. cez D. B. odcudzenie predmetnej budovy, ktoré sa uskutočnilo pripravením kúpnej zmluvy a obžalovaná F. J. podpísala kúpnu zmluvu, čím úmyselne spôsobila spoločnosti škodu voči B.; v ten istý deň podpísal B. kúpnu zmluvu pre P.. Je to dôkaz o tom, že tá budova nemala slúžiť pre B. ale pre niečo iné, t.j. prostriedok na vydieranie. Túto skutočnosť svedok oznamoval vyšetrovateľovi; vyšetrovateľ povedal, že do tohto trestného konania nepôjde, je to v E., kde sú prepojené vzťahy. On nastúpil do pozície zastupovať poškodeného, aby sa mohol dostať celý prípad z Lučeneckého súdu na iný súd. Preto svedok figuroval ako zástupca poškodeného. Z jeho strany je konanie podozrivého P. a podozrivého B. považované za vydieranie. Tento celý vzťah s vydieraním mu potvrdil aj samotný B.. Tento rok sa B. stretol s konateľom viackrát v B. a potom sa stretol s B. aj on. B. inicioval toto stretnutie len kvôli tomu, aby ich informoval, že sa s P. pohnevali, že ľutuje, že naskočil na túto špinavú hru; z tohto dôvodu je zo strany B. záujem, aby budovu previedol späť na spoločnosť Silicate World, s.r.o., avšak chce za to úplatu 5.000,- Eur; toto mu povedal osobne B., keď boli spolu s konateľom pánom T.. Toto potvrdzujú dve skutočnosti; prvá je, že B. nemohol dať finančné prostriedky a F. J. nemohla vziať finančné prostriedky, lebo by nevracal budovu za 5.000,- Eur, ale za 300.000,- Eur. B. ani P. nikdy túto budovu neužívali a nechali ju rozkradnúť, priam iniciovali túto krádež, o čom svedčí aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci obž. B. za krádeže hnutelných vecí. Podľa jeho názoru sa uskutočnilo plánované vydieranie; potvrdzuje to aj tá skutočnosť, že pán P. vopred povedal, že si nájde prostriedok na vydieranie. P. podpísal zmluvu s B. ešte v deň, keď kupoval B. od J. predmetnú budovu a zo strany zástupcov spoločnosti Silicate World bol záujem dostať budovu späť; takto konala aj v tom čase konateľka J. M., ktorá s B. podpísala dohodu o vrátení budovy. Táto dohoda mala byť vykonateľná, avšak kataster ju nemohol zapísať z dôvodu, že tam už boli exekučné tituly na predaj nehnuteľnosti. J. urobila veľmi špinavú robotu, lebo pánovi P. a B. ktorí sa s ňou snažili skontaktovať, nepreberala poštu na adrese, na ktorej stále býva a aj v tej dobe bývala. Odmietala sa dohodnúť, nedvíhala ani telefóny.

Na otázku splnomocnenkyne poškodeného, akým spôsobom sa dozvedel o prevode spornej nehnuteľnosti, svedok uviedol, že ho informovali kolegovia, ktorí majú túto agendu na starosti, či vie, že bol vykonaný zápis o prevode tohto majetku. Kúpnu zmluvu ani nič také nevidel; nepočul o tom žiadny z kolegov. Bol za obžalovanou, ktorá mu oznámila, že áno, previedla nehnuteľnosti, ale že zabezpečí,

aby sa budova dostala späť. Sama obžalovaná mu teda potvrdila, že uzavrela kúpnu zmluvu po tom, ako bolo všetko vybavené.

Na otázku splnomocnenkyne poškodeného, aké kroky podnikla obžalovaná na vrátenie budovy do majetku spoločnosti, resp. na získanie kúpnej ceny, svedok uviedol, že vie práve o opaku, a síce, že obžalovaná neurobila nič preto, aby sa dostali buď finančné prostriedky, alebo budova do spoločnosti. Keď sa s ňou snažili skontaktovať, nepreberala zásielky, nedvíhala telefóny; v tom čase bola majiteľkou obchodného podielu, zastupovala ich jeho nebohá matka, ona mu povedala, aby to nechal na ňu, že ona sa s F. (obžalovanou) spojí, že F. určite nebude robiť prieky. Ani jej sa však nepodarilo s obžalovanou spojiť a nikdy nevideli, že by bol záujem to oľutovať. Potom, keď raz prišla za ním už toho času tiež nebohá P. C. a informovala ho o týchto súvislostiach, ktoré sa dozvedela od svojho syna, pôvodného obhajcu obžalovanej, navrhli pánovi C., že majú záujem sa dohodnúť na ďalšom postupe; nebolo však možné sa s obžalovanou skontaktovať a nebol tam ani náznak z jej strany na to, aby sa táto vec vyriešila dohodou, resp. zmiernom.

Svedok D. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pred začiatkom jednaní o uzavretí zmluvy obžalovanú nepoznal. Obžalovanú mu odporučil p. P. ml. Predtým ako došlo k samotnej kúpe, mali pár stretnutí ohľadom predaja budovy. Na niektorých stretnutiach bol prítomný aj pán P. ml. Samotnú kúpnu zmluvu vypracoval P. Q.. Zmluvu podpisovali priamo na notárskom úrade JUDr. Jurinovej v Lučenci, ktorá overila podpisy. Nevedel uviesť, či sa overovali podpisy obidvoch zmluvných strán, alebo iba podpis predávajúceho. Pred notárskym úradom na parkovisku odovzdal peniaze - kúpnu cenu obžalovanej, ona mu odovzdala doklady a odišiel preč. Bolo to okolo 215.000,- Eur, suma bola vyplatená za penzión Eso v Lučenci.

Na otázku prokurátora, akým spôsobom vyplácal hotovosť obžalovanej, svedok uviedol, že túto finančnú hotovosť mal požičanú od X. P. ml., pričom obžalovanej ich vyplatil tak, že ju mal uloženú v prenosnej taške od notebooku; celú sumu, ktorá bola predmetom zmluvy, jej vyplatil pred budovou, kde sídli notárka JUDr. Jurinová, na parkovisku.

Na otázku predsedu senátu svedok vysvetlil, že vtedy to tak vyšlo, že tú sumu vyplácal priamo na ulici, hoci predtým bol spolu s obžalovanou priamo na notárskom úrade. Spolu s obžalovanou mali takú dohodu, že sumu jej odovzdá v hotovosti; aj z toho dôvodu ju neposielal na účet. Myslí si, že to tak bolo uvedené aj v zmluve.

Na otázku obhajkyne, kto vyhotovil príjmový doklad, svedok uviedol, že nevie, pretože tento už bol vypísaný. Na otázku obhajkyne, či bol P. ml. osobne prítomný pri podpise zmluvy a pri vyplatení peňazí, svedok uviedol, že nevie; myslí si, že vtedy bol vonku. Nevedel povedať, či bol priamo pri odovzdávaní peňazí. Na otázku obhajkyne, či mal uzavretú nejakú zmluvu o pôžičke s P. ml., svedok uviedol, že áno. Na otázku obhajkyne, či rokoval niekedy s P. M., ktorá bola po obžalovanej konateľkou spoločnosti odpovedal kladne. Táto osoba ho uviedla do omylu. P. M. ho kontaktovala, zavolała ho do svojej kancelárie, vtedy tam bol s ňou P. ml., pričom P. M. mu ukázala nejaký dokument o tom, že pani J. sa vzdala konateľstva a ako taká už nebola oprávnená konať ohľadom predaja nehnuteľnosti. P. M. mala pripravenú dohodu o urovnaní, ktorú podpísala, pričom predmetom tejto dohody malo byť vrátenie predmetnej nehnuteľnosti predávajúcemu. On však vyhľadal obžalovanú, ktorá uviedla, že konateľstva vo firme sa nevzdala, pričom toto potvrdila aj u notára, kde uviedla, že v čase predaja nehnuteľnosti vystupuje ako konateľka predávajúceho. Následne začali súdne spory ohľadom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

Obžalovaná k výpovedi svedka uviedla, že trvá na svojej výpovedi. Svedok B. na Notárskom úrade JUDr. Jurinovej nebol, nikdy od neho neprevzala hotovosť vo výške 215.000,- Eur. Svedkovi položila otázku, že v prípade, ak od neho prevzala peniaze vo vyššie uvedenej výške, prečo jej svedok v odpovedi sms správu uviedol, že ešte čaká na peniaze od investora.

Svedok B. na to na výzvu predsedu senátu uviedol, že kúpnu cenu obžalovanej odovzdal; ohľadne spomínanej sms vysvetlil, že jednalo sa o inú pôžičku, ktorú mala obžalovaná dohodnúť cez jeho osobu s pánom P. ml.

Na otázku, ako to bolo po podpise zmlúv svedok uviedol, že vzhľadom na odstup času si už nie je istý, či to bolo tak, že zmluvy bezprostredne po ich podpise zobral Q., alebo on zobral všetky rovnopisy zmluvy a dal ich Q. až po vyplatení. Je si však istý, že jeden rovnopis zmluvy dostala aj obžalovaná J.. Svedok opätovne uviedol, že si nie je istý, či Q. zobral zmluvy predtým, ako došlo k výplate kúpnej ceny alebo tieto zmluvy zobral najprv on a Q. mu ich odovzdal po tom, ako kúpnu cenu vyplatil obžalovanej.

Na otázku splnomocneného zástupcu poškodeného, aby svedok konkretizoval na základe čoho sa vzťahy medzi ním a P. ml. zhoršili, svedok uviedol, že prostredníctvom pána P. bol obvinený zo strany iných osôb, bol stíhaný pre trestný čin podvodu, bol však bol oslobodený; riešil to Okresný súd Bratislava 5 v konaní sp.zn. 2T/26/2016 a Okresný súd Lučenec v konaní sp. zn. 22T/55/2016.

Predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď D.. P. X., znalca z odboru elektrotechnika, riadiaca a výpočtová technika, ako aj oboznámil odborné vyjadrenie z č.l. 243-271, ktorým preveril obsah mobilného telefónu zn. Sony Ericson W508, bielej farby, IMEI: XXXXXXXX-XXXXX-X, pamäťovej karty SanDisk M2 1 GB číslo XXXXXXXXXX DPT, SIM karty s označením XXXXXXXXXXXXXB a SIM karty s označením XXXXXXXXXXXXX, ktoré v tom čase používala obvinená F. J.. Zo záverov odborného vyjadrenia vyplýva, že obžalovaná F. J. formou SMS správ urgovala neuhradenú kúpnu cenu za nehnuteľnosť, ktorá je predmetom tohto konania, od D. B.. Samotný znalec túto skutočnosť potvrdil aj vo svojom výsluchu.

Predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok č. 21/2010, z ktorého vyplýva, že všeobecná hodnota nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX. v k.ú. E. ako parc.č. XXX/X a stavba na parc.č. XXX/X, č.s. XXXX, je 208 000,- Eur.

Predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok č. 20/2013, z ktorého vyplýva, že pisateľom sporných textov - originálneho sporného textu na príjmovom pokladničnom doklade na sumu 215 760,- Eur; originálneho sporného textu a číselných zápisov na faktúre na sumu 215 760,- Eur, je F. X. P.

Splnomocnenec poškodeného na hlavnom pojednávaní dňa 13.03.2019 požiadal o vykonanie konfrontácii medzi svedkami D. B. a X. P. a P. Q., keď podľa jeho názoru vykonané konfrontácie nepopisujú celý proces uzavretia kúpnej zmluvy a zaplatenia kúpnej ceny. Uviedol, že v prípravnom konaní boli rozdielnosti medzi výpoveďami svedkov B. a P., preto navrhol vykonať konfrontáciu na hlavnom pojednávaní. Žiadal vykonať aj konfrontácie medzi obžalovanou a svedkom B., medzi obžalovanou a svedkom P. ml., ktoré podľa jeho názoru boli vykonané nedostatočne. Navrhol tiež vykonať konfrontáciu medzi svedkom B. a svedkom P. ml., pretože títo dvaja svedkovia rozdielne opisovali priebeh predchádzajúci podpisu kúpnej zmluvy. Navrhol vykonať osobný výsluch svedka H. Q., hoci výpoveď tohto svedka bola prečítaná na hlavnom pojednávaní súdu dňa 01.08.2018 (čl. 1526 spisu). Poukázal na svoje písomné podanie doručené súdu dňa 25.01.2019, z ktorého vyplýva, že podpis D. B. na návrhu na vklad vlastníckeho práva zo dňa 30.07.2009 je sfaľovaný; z tohto dôvodu podal trestné oznámenie na Okresnú prokuratúru v Rimavskej Soboti. Krátkou cestou predložil oznámenie OR PZ v Lučenci z 04.03.2019, z ktorého vyplýva, že trestné oznámenie bolo z dôvodu vecnej príslušnosti odovzdané na ďalšie konanie na KR PZ v Banskej Bystrici. Je názoru, že ak by sa preukázalo, že podpis D. B. na návrhu na vklad je sfaľovaný, ide o neplatný právny úkon. Predmetná nehnuteľnosť by tak bola vrátená do vlastníctva spoločnosti Silicate World, s.r.o., predtým SLOVAKWOOD, s.r.o., čo by znamenalo, že obžalovaná sa trestného činu, ktorý je jej kladený za vinu, nedopustila. Deň pred podpisom kúpnej zmluvy bol D. B. informovaný o tom, že p. J. už nie je konateľkou spoločnosti Slovak Wood s.r.o., o čom predložil písomné vyjadrenia p. F. B., ktorého navrhol vypočuť ako svedka.

Svedkyňa Q. P., matka X. P. ml., na hlavnom pojednávaní uviedla, že v roku 2009 požičala finančné prostriedky svojmu synovi vo výške od 200.000 do 250.000,- Eur. Jej syn X. P. potreboval požičať tieto finančné prostriedky niekomu známemu, teda tieto mu boli požičané z jej strany nie pre jeho vlastnú potrebu. Jednalo sa o súkromné peniaze, nie firemné. Nevie, na aký účel mali byť peniaze použité; vie povedať iba toľko, že sa spomínala kúpa nehnuteľnosti. Peniaze boli požičané synovi v bankovkách v nominálnej hodnote 100,- resp. 500,- Eur, určite nie v hodnote 10 alebo 20,- Eur. Ich syn s nimi neriešil, ako boli použité požičané. Peniaze ich syn odovzdal D. B.. Finančné prostriedky jej a jej manželovi vrátené neboli. Časť peňazí mali odloženú doma, časť vybrali z účtu. Hoci sa jednalo o nemalú čiastku, peniaze zatiaľ od syna určite nepýtala, berie to tak, že je to jej syn a peniaze mu dali. B. osobne nepozná.

Na otázku obhajkyne uviedla, že peniaze odovzdala svojmu synovi spolu s manželom. Obhajkyňa následne poukázala na to, že svedkyňa v prípravnom konaní uviedla, že nebola osobne prítomná pri odovzdávaní peňazí s tým, že predseda senátu v zmysle § 294 ods. 1, 2 Tr. por. prečítal výpoveď svedkyne z čl. 634 a vyzval ju na vysvetlenie rozporov, na čo svedkyňa uviedla, že keď sa s manželom snažili rozpamätať na okolnosti požičania peňazí synovi, došli k tomu záveru, že aj ona osobne bola prítomná prítom, keď so svojim manželom X. P. niekedy v roku 2009 dali vo firme Plastmont, s.r.o. Lučenec, v ktorej pracujú, svojmu synovi peniaze vo výške od 200.000 do 250.000,- Eur. Boli prítomní aj pri tom, ako ich hneď na to ich syn odovzdal D. B. ktorý ich potreboval za účelom kúpy nejakej nehnuteľnosti.

Na otázku predsedu senátu uviedla, že nezisťovali s manželom na aký účel D. B. tieto peniaze potreboval, teda za účelom kúpy akej konkrétnej nehnuteľnosti. Medzi ňou a jej synom nebola uzavretá žiadna zmluva o pôžičke; osobne si myslí, že jej syn uzavrel zmluvu o pôžičke s pánom B..

Obhajkyňa upozornila na rozpor vo výpovedi svedkyne v tom smere, že svedkyňa v prípravnom konaní uviedla, že celú sumu, ktorú synovi požičali, predstavovali peniaze, ktoré vybrali z trezoru, tieto peniaze pochádzali z podnikania; na hlavnom pojednávaní svedkyňa uviedla, že časť peňazí bola vybratá aj z účtu. Svedkyňa po prečítaní výpovede z prípravného konania tento rozpor vysvetlila tak, že pár dní predtým časť sumy, ktorú nevie presne konkretizovať, vybrali z účtu a aj túto uložili do trezoru, z ktorého následne peniaze v celom objeme vybrali a požičali synovi.

Na otázku predsedu senátu svedkyňa ďalej uviedla, že okrem nej, jej manžela, ich syna a pána B. nebol pri odovzdávaní peňazí prítomný nikto iný.

Na otázku obhajkyne, či je bežné, aby svoje súkromné peniaze držali vo firemnom trezore, svedkyňa uviedla, že s manželom si chceli niečo kúpiť, k čomu však nedošlo, preto peniaze požičali synovi; bežne však takéto sumy peňazí v trezore nedržia.

Svedok D.. X. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mohlo to byť v roku 2009, keď svojmu synovi požičal vyššiu sumu peňazí, bolo to nad 200.000,- Eur, nepamätá, či to bolo 220.000,- Eur alebo 240.000,- Eur. Jeho syn mal nejaký podnikateľský zámer, ktorý sa javil ako výhodný, a preto peniaze požičal synovi. Syn mu tieto peniaze nevrátil napriek tomu, že ho o ich vrátenie žiadal. Syn mu oznámil iba toľko, že zatiaľ peniaze nemá. Peniaze boli požičané synovi v hotovosti, nevie presne uviesť, v akých bankovkách, ale zrejme v čo najväčších, mysliac tým 500,- Eur bankovky. Vie uviesť vzhľadom na odstup času toľko, že peniaze držali vo firme v trezore. Peniaze, ktoré požičal synovi, boli súkromné, tieto nemali nič spoločné s firemnými peniazmi, pochádzali z predajov huteľných a nehnuteľných vecí. Nevedel vzhľadom na odstup času povedať, či peniaze, resp. časť z nich bola vybratá z účtu.

Na otázku predsedu senátu uviedol, že si nevie spomenúť, či mal so synom uzavretú zmluvu o požičaní peňazí. Peniaze odovzdal synovi spolu s manželkou vo firme Plastmont. Pri odovzdávaní peňazí bola prítomná jeho manželka, keďže peniaze boli spoločné s jeho manželkou. Pri odovzdávaní peňazí bol prítomný aj D. B., pričom jeho syn X. odovzdal peniaze D. B.. Nevedel uviesť, či jeho syn mal uzavretú nejakú zmluvu ohľadne požičania peňazí s D. B..

Na otázku obhajkyne uviedol, že mimo tohto konkrétneho prípadu sa stalo, že synovi požičiavali s manželkou peniaze, rádovo v desiatkach tisícoch Eur, zmluvy o pôžičke so synom nemajú ani ohľadom týchto nižších súm.

Podaniami doručenými súdu dňa 27.03.2019 a 28.03.2019 (č.l. 1601-1602) poškodený navrhol doplnenie dokazovania spočívajúceho vo výsluchoch svedkov, ako aj vykonanie znaleckého dokazovania ohľadom psychického stavu obžalovanej.

Obhajkyňa obžalovanej na hlavnom pojednávaní krátkou cestou reagujúc na vyjadrenie splnomocneného zástupcu poškodeného ohľadom namietaného zdravotného stavu obžalovanej F. J. krátkou cestou predložila súdu potvrdenie MUDr. Ivety Mikulášovej - psychiatricky v E. z ktorého vyplýva, že obžalovaná bola od októbra 2007 do augusta 2012 v sporadickej starostlivosti psychiára pre ľahkú depresívnu poruchu, panické situačné reagovanie bez prejavov psychotickej alterácie či pathického

radenia. Od roku 2012 spolupráca s psychiatrickou ambulanciou pre stabilizáciu psychického stavu nebola potrebná.

Obžalovaná následne uviedla, že je pravda, že v minulosti navštevovala sporadicky psychiatrickú ambulanciu z dôvodu, že trpela nespavosťou a niekedy reagovala panicky, čo súviselo s tým, že jej v tej dobe zomrel otec. Obmedzenú spôsobilosť na právne úkony nikdy nemala.

V priebehu hlavného pojednávania konaného dňa 17.07.2019 prokurátor zhodne so svojim vyjadrením učenom na hlavnom pojednávaní 13.03.2019 uviedol, že návrhy poškodeného žiada ako nedôvodné zamietnuť; obhajkyňa uviedla, že návrhy poškodeného považuje za neopodstatnené.

Predseda senátu na hlavnom pojednávaní dňa 17.07.2019 vyhlásil uznesenie, podľa ktorého v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. návrhy na doplnenie dokazovania, resp. návrhy na vykonanie dôkazov podané splnomocneným zástupcom poškodeného uvedené na čl. 1562, 1563, 1569, 1602, 1603, vykonať odmietol.

Z listinných dokladov predložených D. B., notárskej zápisnice č. N 637/2010, Nz 33880/2010, NCR Is 3439/2010 napísanej na Notárskom úrade JUDr. Jurinovej vyplýva, že D. B. uznal svoj dlh voči oprávnenému X. P. na základe zmluvy o pôžičke vo výške 230 000,- Eur. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 23.04.2009 vyplýva, že X. P. ako veriteľ požičal D. B. ako dlžníkovi sumu 250 000,- Eur s tým, že bol povinný ju vrátiť do 30.07.2009.

Z listinného dokladu, odpovede Notárskej komory vyplýva, že osvedčenie č. O XXXXXX/XXXX., ktorým bola overená pravosť podpisu F. J. na kúpnej zmluve zo dňa 30.07.2009, bolo registrované dňa 30.07.2009 o 13:33 hod. a osvedčenie č. O XXXXXX/XXXX, ktorým bola overená pravosť podpisu D. B. na kúpnej zmluve zo dňa 07.08.2009, bolo registrované dňa 07.08.2009 o 14:52 hod.

Z listinného dokladu, čestného prehlásenia T. G. vyplýva, že dňa 22.07.2009, 21.08.2009 bola prítomná na valnom zhromaždení spoločnosti SLOVAKWOOD, s.r.o., IČO: 35 852 941. Na valnom zhromaždení dňa 22.07.2009 sa rozhodlo o vymenovaní nového konateľa spoločnosti, ktorým sa stala P. J. M., pretože konateľka F. J. sa tejto funkcie písomne vzdala, čo vzala ako spoločníčka na vedomie po tom, čo jej toto písomné vzdanie sa funkcie bolo doručené.

Z listinného dokladu, pozvánky na valné zhromaždenie spoločnosti SLOVAKWOOD, s.r.o., IČO: 35 852 941, ktoré sa malo konať dňa 22.07.2009 o 10.30 hod. v sídle spoločnosti vyplýva jeho nasledovný program: 1. otvorenie, voľba orgánov valného zhromaždenia; 2. oboznámenie sa so vzdaním funkcie konateľa; 3. menovanie nového konateľa; 4. návrh na uznesenie, záver.

Obžalovaná k tomuto listinnému dokladu uviedla, že pozvánku si možno prevzala, ale na valnom zhromaždení nebola; nevedela, že bola na valnom zhromaždení urobená zmena v osobe konateľa spoločnosti.

Z predloženej zápisnice z valného zhromaždenia spoločnosti SLOVAKWOOD, s.r.o. konanej dňa 22.07.2009 v sídle spoločnosti vyplýva, že predmetom rokovania bol nasledovný program 1. otvorenie, voľba orgánov valného zhromaždenia; 2. oboznámenie sa so vzdaním funkcie konateľa; 3. menovanie nového konateľa; 4. návrh na uznesenie, záver. Valnému zhromaždeniu bolo predložené písomné vzdanie sa funkcie konateľa, ktoré predložila F. J. spoločnosti dňa 24.04.2009, čím došlo v zmysle § 66 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. k zániku jej funkcie ku dňu 22.07.2009. Valné zhromaždenie spoločnosti menovalo do funkcie konateľa spoločnosti P. J. M..

Z listinných dokladov predložených D. P. L. vyplýva, že F. J. požiadala spoločnosť SLOVAKWOOD, s.r.o. dňa 28.02.2009 o zrušenie pracovného pomeru dohodou. Dňa 27.02.2009 bola medzi F. J. ako zamestnancom a spoločnosťou SLOVAKWOOD, s.r.o. ako zamestnávateľom uzavretá v zmysle § 60 ods. 1 - 3 Zákonníka práce dohoda o rozviazaní pracovného pomeru, ktorou sa dohodli na ukončení pracovného pomeru dňom 28.02.2009.

Z listinného dokladu predloženého obžalovanou - preberacieho protokolu vyplýva, že obžalovaná dňa 06.10.2019 v E. odovzdala P. J. M. konateľke spoločnosti SLOVAKWOOD, s.r.o. všetky doklady, písomnosti a agendu spoločnosti SLOVAKWOOD, s.r.o.

Z trestného oznámenia podaného obžalovanou na Okresnej prokuratúre v Lučenci vyplýva, že obžalovaná v ňom v podstate uviedla skutočnosti, ktoré tvrdila v rámci svojich výsluchov. Trestné oznámenie bolo po preverení príslušníkmi PZ odstúpené bez doplnenia oznámenia k predmetnému konaniu.

Z listinných dokladov predložených P. L. vyplýva, že P. L., listami zo dňa 15.10.2009, 26.10.2009, 10.12.2009 adresovanými F. J., ktoré však obžalovaná neprevzala, sa T. G. zastupujúca P. L. pokúšala riešiť vzniknutú situáciu s prevodom nehnuteľností. Rovnako z listiny - vzdania sa funkcie konateľa vyplýva, že písomným podaním zo dňa 12.02.2009 adresovaným spoločnosti SLOVAKWOOD, s.r.o. sa obžalovaná vzdala funkcie koateľa tejto spoločnosti.

Z kúpnej zmluvy predloženej na č.l. 410-411 spisu vyplýva, že spoločnosť SLOVAKWOOD s.r.o., IČO: 35 852 941, zast. konateľkou F. J. ako predávajúci a D. B. ako kupujúci uzavreli dňa 30.07.2009 kúpnu zmluvu v zmysle § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetom kúpnej zmluvy je prevod nehnuteľností vedených na LV č. XXXXX. v k.ú. E. ako parc.č. XXX/X a stavba na parc. č. XXX/X, č.s. XXXX. do výlučného vlastníctva kupujúceho za kúpnu cenu vo výške 215 760,- Eur, ktorá bude uhradená v hotovosti kupujúcim do rúk predávajúceho pri podpise zmluvy. Zmluvné strany taktiež v čl. 2 ods. 3 zmluvy svojim podpisom na zmluve potvrdili, že kúpna cena bola odovzdaná kupujúcim a prevzatá predávajúcim.

Z uznesenia Okresného súdu Lučenec č.k. 6C/152/2009-26 zo dňa 10.09.2019 vyplýva, že Okresný súd Lučenec nariadil predmetným uznesením na základe návrhu spoločnosti SLOVAKWOOD s.r.o., IČO: 35 852 941, zast. P. J. M., predbežné opatrenie, ktorým zakázal D. B. nakladať s nehnuteľnosťami vedenými na LV č. XXXXX v k.ú. E. ako parc.č. XXX/X a stavba na parc. č. XXX/X, č.s., a to až do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp.zn. 17C/152/2009.

Z predloženej dohody o urovaní vyplýva, že spoločnosť SLOVAKWOOD s.r.o., IČO: 35 852 941, zast. konateľkou P. J. M. a D. B. dňa 03.11.2009 uzavreli dohodu v zmysle § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle vyššie uvedenej dohody účastníci potvrdili, že uzavreli dňa 30.07.2009 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností vedených na LV č. XXXXX v k.ú. E. ako parc. č. XXX/X a stavba na parc. č. XXX/X, č. s. XXXX z výlučného vlastníctva spoločnosti SLOVAKWOOD s.r.o. do vlastníctva D. B.. Na podklade kúpnej zmluvy uvedenej v predošlej vete povolila Správa katastra Lučenec vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na D. pod č. XXXX/XX. dňa 07.08.2009. Účastníci následne prehlásili, že uznávajú neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 30.07.2009, na základe ktorej bol vklad vlastníckeho práva v prospech D. B. povolený príslušnou Správou katastra pod č. XXXX/XX dňa 07.08.2009. D. B. v zmluve vyslovil súhlas s tým, aby ako vlastník vyššie uvedených nehnuteľností bola opätovne zapísaná spoločnosť SLOVAKWOOD s.r.o. Po nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sa spoločnosť SLOVAKWOOD s.r.o. zaviazala, že vezme žalobu v rámci konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17C/152/2009 späť a požiada súd, aby konanie zastavil. Majetkové vysporiadanie účastníkov tejto dohody malo byť riešené dodatkom k tejto zmluve. Zmluva je podpísaná P. J. M. a D. B., pričom pravosť ich podpisov bola overená na Mestskom úrade mesta Lučenec.

Z predloženej žiadosti spoločnosti SLOVAKWOOD s.r.o., IČO: 35 852 941, zast. konateľkou P. J. M. a D. B. adresovanej Správe katastra Lučenec vyplýva, že požiadali, aby Správa katastra na podklade dohody o urovaní zo dňa 03.11.2009 zapísala ako výlučného vlastníka nehnuteľností vedených na LV č. XXXXX v k.ú. E. ako parc. č. XXX/X a stavba na parc. č. XXX/X, č.s. XXXX spoločnosť SLOVAKWOOD s.r.o., IČO: 35 852 941.

Z predloženého dodatku č. 1 k dohode o urovaní zo dňa 03.11.2009, uzavretého medzi spoločnosťou SLOVAKWOOD s.r.o., IČO: 35 852 941, zast. konateľkou P. J. M. a D. B. dňa 03.11.2009 vyplýva, že spoločnosť SLOVAKWOOD s.r.o. prehlasuje, že neprijala kúpnu cenu dohodnutú v zmluve zo dňa 30.07.2009. D. B. vyhlásil, že finančné vysporiadanie s bývalou konateľkou F. J. si vysporiada sám a

nebude si tieto nároky uplatňovať voči spoločnosti SLOVAKWOOD s.r.o. Zmluva je podpísaná P. J. M. a D. B., pričom pravosť ich podpisov bola overená na Mestskom úrade mesta Lučenec.

Z predloženého príjmového pokladničného dokladu zo dňa 30.07.2009 vyplýva, že obžalovaná F. J. svojim podpisom potvrdila prijatie kúpnej ceny od D. B. vo výške 215 760,- Eur. Z faktúry zo dňa 30.07.2009 podpísanej obž. F. J. vyplýva, že D. B. bol vyúčtovaný predaj nehnuteľností podľa kúpnej zmluvy zo dňa 30.07.2009.

Z prehlásenia na č.l. 430 zo dňa 01.12.2009 podpísaného F. J. vyplýva, že menovaná neodstúpila dobrovoľne z konateľstva spoločnosti SLOVAKWOOD s.r.o. Všetky listiny potvrdzujúce vzdanie sa konateľstva z jej strany, ktoré boli datované k 24.04.2009, boli podpísané v priestoroch kancelárie P. J. M. až po prevedení nehnuteľností, ktoré kupoval pán B. pod nátlakom zo strany novej konateľky P. J. M. Trvá na tom, že je naďalej konateľkou spoločnosti SLOVAKWOOD s.r.o.

Z výpisu z Obchodného registra spoločnosti SILICATE WORLD, s. r. o. so sídlom Lučenec, Maloveská 68, IČO: 35 852 941, vyplýva, že F. J., nar. X.X.XX.XXXX bola konateľkou spoločnosti od 08.08.2008 do 22.07.2009. Od 22.07.2009 bola evidovaná ako konateľka P. J. M. Vyššie uvedené skutočnosti boli v obchodnom registri zverejnené dňa 22.09.2009.

Z dokladov pripojených v spise vyplýva, že dňa 25.08.2009 podala P. J. M. návrh na zápis zmeny zapísaných údajov o spoločnosti s ručením obmedzeným do obchodného registra na Okresný súd Banská Bystrica. Jednou z navrhovaných zmien bol aj návrh na výmaz F. J. ako konateľky a zápis P. J. M. ako konateľky. Okresný súd Banská Bystrica dňa 22.09.2009 vykonal zápis navrhovaných údajov.

Z dokladov doložených Daňovým úradom Banská Bystrica, pobočka Lučenec v rámci miestnych zisťovaní vo firmách Plast Mont, s.r.o. Lučenec, Development Group Bernolákovo, s.r.o., Lučenec, Development Group Slovenský Grob, s.r.o., Lučenec a Healthy original food, s. r. o., Lučenec, teda spoločností, ktorých majiteľom je rodina P. vyplýva, že správca dane u preverovaných daňových subjektov v období január až júl 2009 v pokladniach, v hotovosti a na bankových účtoch nezistil pohyb finančných prostriedkov vo výške 250 000,- Eur.

Zo zabezpečených výpisov z účtov Q. JT., X. P. ml. a P. D. O. za obdobie od 01.07.2011 do 31.12.2011 vyplýva, že dňa 12.10.2011 bola z účtu X. P. ml. prevedená suma vo výške 235 000,- Eur na účet jeho matky Q. P.. Na účet X. P. ml. bola dňa 05.10.2011 prevedená suma vo výške 271 000,- Eur od P. D. O..

Z odpisu registra trestov obžalovanej vyplýva, že bola v minulosti jedenkrát súdom trestaná. Trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp.zn. 3T/71/2016 zo dňa 19.05.2016, právoplatným dňa 01.06.2016, bola uznaná za vinnú z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého jej bol podmienene odložený a bola jej určená skúšobná doba na 2 roky.

Uznesením č.k. 3T/71/2016-196 zo dňa 19.09.2018, právoplatným dňa 28.09.2018, Okresný súd Lučenec rozhodol, že obžalovaná sa v skúšobnej dobe osvedčila.

Zo správy Mesta E. zo dňa 22.10.2010 vyplýva, že obžalovaná je prihlásená k trvalému pobytu na adrese P. XXXX/XXA, E.. Mestský úrad E. nemá o nej žiadne ďalšie informácie.

Vyššie uvedené údaje obžalovaná na hlavnom pojednávaní potvrdila a uviedla, že je slobodná, bezdenná, v minulosti bola odsúdená na podmienenečný trest odňatia slobody.

Obžalovaná spáchanie skutku kladeného jej za vinu, právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., popiera, cíti sa nevinná.

Podľa § 237 ods. 1 Tr. zák., kto inému spôsobí malú škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 237 ods. 4 písm. a) Tr. zák., odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 2 ods. 1 písm. e) zákona NR SR č. 530/2003 Z.z. (v znení účinnom k 25.08.2009), do obchodného registra sa zapisujú v štátnom jazyku tieto údaje: meno, priezvisko, bydlisko, dátum narodenia a rodné číslo fyzickej osoby, ktorá je štatutárnym orgánom alebo jeho členom, s uvedením spôsobu, akým táto osoba koná v mene zapísanej osoby, a s uvedením dňa vzniku a po jej skončení dňa skončenia funkcie; ak je štatutárnym orgánom právnická osoba, zapisuje sa jej obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené, ako aj meno, priezvisko, bydlisko, dátum narodenia a rodné číslo fyzickej osoby, ktorá je jej štatutárnym orgánom; ak ide o zahraničnú fyzickú osobu, zapisuje sa rodné číslo, ak jej bolo pridelené.

Podľa § 10 ods. 1 zákona NR SR č. 530/2003 Z.z. (v znení účinnom k 25.08.2009), po zápise navrhovaných údajov registrový súd bez zbytočného odkladu zverejní obsah výpisu z obchodného registra.

Podľa § 10 ods. 2 zákona NR SR č. 530/2003 Z.z. (v znení účinnom k 25.08.2009), po uložení listín do zbierky listín registrový súd bez zbytočného odkladu zverejní oznámenie o uložení listín do zbierky listín. Pri listinách, ktoré sa ukladajú do registra účtovných závierok zabezpečí bez zbytočného odkladu zverejnenie oznámenia o uložení listín do zbierky listín ministerstvo.

Podľa § 3 ods. 1 písm. e) zákona NR SR č. 530/2003 Z.z. (v znení účinnom k 25.08.2009), zbierka listín obsahuje dokumenty vyhotovené v štátnom jazyku alebo v cudzom jazyku s overeným prekladom do štátneho jazyka (ďalej len „uložené listiny“), ktorými sú listina obsahujúca meno, priezvisko, bydlisko, dátum narodenia a rodné číslo fyzickej osoby, ktorou sa preukazuje ustanovenie do funkcie alebo skončenie funkcie osôb, ktoré sú štatutárnym orgánom alebo jeho členom, prokuristom, vedúcim podniku alebo organizačnej zložky podniku zapísanej do obchodného registra, likvidátorom, správcom v konkurznom konaní, správcom v reštrukturalizačnom konaní alebo správcom vo vyrovnacom konaní, správcom na výkon nútenej správy, zástupcom správcu na výkon nútenej správy, spolu s ich podpisovými vzormi; rodné číslo zahraničnej fyzickej osoby sa vyžaduje, ak jej bolo pridelené.

Podľa § 27 ods. 1 zákona NR SR č. 513/1991 Zb. (ďalej len Obchodný zákonník alebo Obch.z.), obchodný register je verejný zoznam zákonom ustanovených údajov (ďalej len „zapísané údaje“), ktorého súčasťou je zbierka zákonom ustanovených listín (ďalej len „zbierka listín“).

Podľa § 27 ods. 3 Obch.z., zapísané údaje sú účinné voči tretím osobám odo dňa ich zverejnenia. Obsah listín, ktorých zverejnenie zákon ustanovuje, je účinný voči tretím osobám odo dňa, keď bolo zverejnené oznámenie o uložení listín do zbierky listín. To neplatí, ak zapísaná osoba preukáže, že tretia osoba o týchto údajoch alebo o obsahu listín vedela. Zapísaná osoba sa však nemôže na tieto údaje alebo obsah listín odvolávať voči tretím osobám do 15 dní odo dňa ich zverejnenia, ak tretie osoby preukážu, že o nich nemohli vedieť.

Podľa § 135 ods. 1 Obch.z., konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník alebo O.z.), právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (štatutárne orgány).

Podľa § 20 ods. 2 O.z., za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti

právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy, ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť.

Trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Skutková podstata trestného činu predstavuje súhrn jednotlivých znakov, ktoré popisujú konanie jednotlivca a následok jeho konania ako trestný čin. Podmienkou existencie skutkovej podstaty trestného činu je naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu. Nedostatok jedného znaku sa rovná nedostatku skutkovej podstaty ako takej. Z uvedeného vyplýva, že znaky skutkovej podstaty trestného činu majú všeobecne obligatórnu povahu s výnimkou prípravy a pokusu, kde chýba následok a príčinný vzťah medzi ním a konaním. Okrem toho, skutková podstata môže obsahovať niektoré znaky, ktoré nie sú vo všeobecnosti povinné (fakultatívne). Medzi obligatórne znaky, resp. skupiny znakov patria objekt, objektívna stránka, páchatel' a subjektívna stránka. Všetky tieto štyri znaky tvoria jednotný celok a sú v skutkovej podstate trestného činu obligatórne. Existujú v každej skutkovej podstate trestného činu, aj keď v nej nie sú výslovne uvedené. V prípade, ak by niektorý z týchto znakov chýbal, nešlo by v danom prípade o trestný čin.

Podstatou trestného činu podľa § 237 Tr. zák. je konanie uvedené v odseku 1, ktorým vzniká škoda na cudzom majetku, bez ohľadu na to, či sa páchatel' obohatil, alebo nie. Škodou sa rozumie akékoľvek zmenšenie hodnoty opatrovaného alebo spravovaného majetku, vrátane toho, ak nenastane obvyklý prírastok na majetku. Objektom trestného činu je cudzí majetok (nielen veci, ale aj ďalšie majetkové hodnoty) a osobitný vzťah dôvery k pojmu cudzí majetok.

Súd vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán a dospel k záveru, že obžalovaná svojím konaním popísaným v obžalobe naplnila znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. tak, že porušila všeobecne záväzným právnym predpisom, akým je ustanovenie § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, povinnosť spravovať majetok a spôsobilá tak spoločnosti SLOVAKWOOD, s.r.o. škodu vo výške nie menej ako 215 760,- Eur.

Dokazovaním vykonanom na hlavných pojednávaniach súdu je preukázané, že obžalovaná F. J. prevzala dňa 01.07.2019 (č.l. 328) pozvánku na valné zhromaždenie spoločnosti SLOVAKWOOD, s.r.o., IČO: 35 852 941, ktoré sa malo konať dňa 22.07.2009 o 10.30 hod. v sídle spoločnosti s nasledovným programom: 1. otvorenie, voľba orgánov valného zhromaždenia; 2. oboznámenie sa so vzdaním funkcie konateľa; 3. menovanie nového konateľa; 4. návrh na uznesenie, záver. Obžalovaná k pozvánke uviedla, že pozvánku si možno prevzala, ale na valnom zhromaždení nebola, a teda ani nevedela, že bola na valnom zhromaždení urobená zmena v osobe konateľa predmetnej spoločnosti.

Zo zápisnice z valného zhromaždenia spoločnosti SLOVAKWOOD, s.r.o. (č.l. 54-55) konanej dňa 22.07.2009 v sídle spoločnosti vyplýva, že predmetom rokovania bol nasledovný program 1. otvorenie, voľba orgánov valného zhromaždenia; 2. oboznámenie sa so vzdaním funkcie konateľa; 3. menovanie nového konateľa; 4. návrh na uznesenie, záver. Valnému zhromaždeniu bolo predložené písomné vzdanie sa funkcie konateľa, ktoré predložila F. J. spoločnosti dňa 24.04.2009, čím došlo v zmysle § 66 ods. 2 zákona NR SR č. 513/1991 Zb. k zániku jej funkcie ku dňu 22.07.2009. Valné zhromaždenie spoločnosti menovalo do funkcie konateľa spoločnosti P. J. M.. Z vyjadrení P. J. M., ktorá uviedla, že na valnom zhromaždení konanom dňa 22.07.2009 obžalovaná zrejme z dôvodu kúpeľnej liečby prítomná nebola, pričom je celkom možné, že nemala vedomosť o tom, že zmena v osobe konateľa nadobudla účinnosť, ako aj z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že obžalovaná bola oboznámená s ukončením svojho konateľstva až na stretnutí s novo menovanou konateľkou P. J. M. dňa 20.08.2019. Pri podpise zmluvy dňa 30.07.2009 túto zmluvu podpísala obžalovaná v presvedčení, že je stále konateľkou spoločnosti.

Z dokladov pripojených v spise vyplýva, že dňa 25.08.2009 podala P. J. M. návrh na zápis zmeny zapísaných údajov o spoločnosti s ručením obmedzeným do obchodného registra na Okresný súd Banská Bystrica. Jednou z navrhovaných zmien bol aj návrh na výmaz F. J. ako konateľky a zápis P. J. M. ako novej konateľky spoločnosti. Okresný súd Banská Bystrica dňa 22.09.2009 vykonal zápis navrhovaných údajov.

Z výpisu z obchodného registra spoločnosti SILICATE WORLD, s. r. o. so sídlom Lučenec, Maloveská 68, IČO: 35 852 941 vyplýva, že F. J., nar. XX.XX.XXXX. bola konateľkou spoločnosti od 08.08.2008 do 22.07.2009. Od 22.07.2009 bola evidovaná ako konateľka P. J. M.. Vyššie uvedené skutočnosti boli v obchodnom registri zverejnené dňa 22.09.2009, a teda podľa § 27 ods. 3 Obch.z. sú tieto údaje účinné voči tretím osobám - D. B., X. P. a F. J. odo dňa 22.09.2009 a obsah listín, ktorých zverejnenie zákon ustanovuje, je účinný odo dňa 22.09.2009, keď bolo zverejnené oznámenie o uložení listín do zbierky listín.

V tomto smere je dôležitá aj výpoveď obžalovanej, ktorá sama na hlavnom pojednávaní opakovane súdu potvrdila, že kúpnu zmluvu podpísala v presvedčení, že za spoločnosť vystupuje v podstavení konateľa.

Spoločnosť SLOVAKWOOD s.r.o., IČO: 35 852 941, zast. konateľkou F. J. ako predávajúci a D. B. ako kupujúci uzavreli dňa 30.07.2009 kúpno predajnú (teda kúpnu) zmluvu (č.l. 410-411) v zmysle § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetom kúpnej zmluvy je prevod nehnuteľností vedených na LV č. XXXXX v k.ú. E., zapísaných ako parc. č. XXX/X a stavba postavená na parc. č. XXX/X., č.s. XXXX., do výlučného vlastníctva kupujúceho za kúpnu cenu vo výške 215 760,- Eur, ktorá - podľa zmluvy - bude uhradená v hotovosti kupujúcim do rúk predávajúceho pri podpise zmluvy. Zmluvné strany taktiež v čl. 2 ods. 3 zmluvy svojim podpisom na kúpnej zmluve potvrdili, že kúpna cena bola odovzdaná kupujúcim a prevzatá predávajúcim. Dňa 30.07.2009 F. J. svojim podpisom príjmového pokladničného dokladu a faktúry potvrdila prijatie kúpnej ceny od kupujúceho D. B. vo výške 215 760,- Eur. Zo znaleckého posudku č. 20/2013 je preukázané, že pisateľom sporných textov - originálneho sporného textu na príjmovom pokladničnom doklade na sumu 215 760,- Eur, originálneho sporného textu a číselných zápisov na faktúre vystavenej na sumu 215 760,- Eur, je F. X. P., a nie D...

Súd výpoveď svedka X. P. ohľadom skutočnosti, že nebol pri predaji pre predmetných nehnuteľností, že nesprostredkoval predaj nehnuteľností, ako to uviedol na hlavnom pojednávaní dňa 09.04.2018, považuje za nevierohodnú, pretože zo znaleckého posudku č. 20/2013 vyplýva, že pisateľom sporných textov - originálneho sporného textu na príjmovom pokladničnom doklade na sumu 215 760,- Eur, originálneho sporného textu a číselných zápisov na faktúre na sumu 215 760,- Eur, ktoré obžalovaná podpísala dňa 30.07.2009 pri podpise kúpnej zmluvy, je F. X. P., a nie D. B.. Táto skutočnosť je jednoznačne preukázaná znaleckým dokazovaním ma možno z nej odvodiť vyššie uvedený záver, ktorý spochybňuje tvrdenie svedka F. X. P., ktoré súd v tomto kontexte nepovažuje za pravdivé.

S ohľadom na obsah odpovede Notárskej komory, z ktorej vyplýva, že osvedčenie č. O XXXXXX/XXXX., ktorým bola overená pravosť podpisu F. J. na kúpnej zmluve zo dňa 30.07.2009 bolo registrované dňa 30.07.2009 o 13:33 hod. a osvedčenie č. O XXXXXX/XXXX, ktorým bola overená pravosť podpisu D. B. na kúpnej zmluve zo dňa 07.08.2009 bolo registrované dňa 07.08.2009 o 14:52 hod., čiže až osem dní po podpise kúpnej zmluvy, ktorá bola podpísaná na Notárskom úrade, ako aj s ohľadom na výpoveď obžalovanej a svedka F. X. P., súd výpoveď svedka D. B. ohľadom skutočnosti, že bol pri podpise kúpnej zmluvy dňa 30.07.2009 a odovzdal obžalovanej kúpnu cenu, pokladá za nevierohodnú. Nedáva totiž žiadny zmysel v situácii, keď došlo k podpisu zmluvy na Notárskom úrade, aby došlo k overeniu podpisu len jednej zo zmluvných strán (kúpna zmluva podpísaná dňa 30.07.2009, podpis predávajúcej F. J. ako konateľky spoločnosti SLOVAKWOOD, s.r.o. overený v ten istý deň), a nie aj druhej zmluvnej strany, teda kupujúceho D. B., ktorého podpis bol overený na kúpnej zmluve až dňa 07.08.2009.

K prevzatíu kúpnej ceny obžalovanou F. J. podľa jej vlastného tvrdenia nedošlo.

Zo záverov odborného vyjadrenia (č.l. 243-271) vyplýva, že obžalovaná formou SMS správ urgovala neuhradenú kúpnu cenu za nehnuteľnosť, ktorá je predmetom kúpnej zmluvy, od kupujúceho D. B..

S ohľadom na výpovede obžalovanej, svedkov D. B., F. X. P., závery znaleckého posudku č. 20/2013, odborného vyjadrenia (č.l. 243-271), ako aj neskoršieho správania D. B., ktorý podpísal dohodu o urovaní dňa 03.11.2009 spolu s dodatkom, súd výpoveď obžalovanej v tom smere, že D. B. nebol prítomný dňa 30.07.2009 pri podpise kúpnej zmluvy, a teda ani jej nemohol odovzdať kúpnu cenu za prevádzané nehnuteľnosti, a rovnako, že ani objektívne nedošlo k odovzdaniu kúpnej ceny obžalovanej zo strany niekoho iného, považuje za dôveryhodnú.

Vykonaným dokazovaním vo vyššie uvedenom smere je preukázané, že obžalovaná svojim konaním dňa 30.07.2009 - t.j. podpisom kúpnej zmluvy, príjmového pokladničného dokladu a faktúry vypísaných F. X. P., porušila ust. § 135a ods. 1 Obch.z., keď nevykonávala funkciu konateľa spoločnosti SLOVAKWOOD s.r.o., IČO: 35 852 941 s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov a neuprednostňovala záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti. Je totiž preukázané, že obžalovaná F. J. podpísala ako konateľka vyššie uvedenej spoločnosti v pozícii predávajúceho kúpnu zmluvu s kupujúcim D. B., predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností v nej uvedených na kupujúceho za kúpnu cenu stanovenú v sume 215 760,- Eur, ktorá jej však ako konateľke spoločnosti, teda štatutárnemu orgánu, vyplatená a ani odovzdaná reálne nebola, čo nerozporuje ani samotná obžalovaná. Týmto konaním jednoznačne porušila ustanovenie § 135a ods. 1 Obch.z, pretože funkciu konateľa nevykonávala s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, čo je podstatou skutku, ktorý jej je obžalobou kladený za vinu.

Obžalovaná pri páchaní trestnej činnosti uvedenej v obžalobe konala v tzv. nepriamom úmysle (§ 15 písm. b) Tr. zák.), pretože pri vykonávaní skutku uvedeného v obžalobe konala spôsobom uvedeným § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., a vedela, že svojim konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom - cudzieho majetku/vlastníckeho práva, a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzročená.

Súd v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. návrhy na doplnenie dokazovania, resp. návrhy na vykonanie dôkazov podané splnomocneným zástupcom poškodenej spoločnosti uvedené na čl. 1562, 1563, 1569, 1602, 1603 odmietol vykonať, keďže navrhnuté dôkazy smerovali k zisteniu skutočností rozhodujúcich pre prípadné trestné stíhanie svedkov D. B. a F. X. P., ktorí však v predmetnom trestnom konaní nie sú v procesnom postavení obžalovaných, a teda takto zistené skutočnosti by boli nepodstatné pre rozhodnutie súdu o vine a treste obžalovanej F. J. keď súd je viazaný obžalobou a rozhoduje len o skutku v nej uvedenom. Vina obžalovanej je v predmetnom trestnom konaní dostatočne preukázaná a ďalšie vykonávanie dôkazov by neprimerane predĺžilo toto už beztak neprimerane dlho vedené konanie.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na odstup času, ktorý uplynul od skutku, na ktorom obžalovaná nenesie vinu.

Súd hodnotil pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák.. Obžalovanej poľahčuje okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zák.); nepriťažuje jej žiadna okolnosť. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností okolností sa horná hranica trestu odňatia slobody v danom prípade znižuje o jednu tretinu (§ 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák.). Horná hranica trestnej sadzby teda predstavuje v danom prípade 13 rokov a 4 mesiace. Dolná hranica

trestnej sadzby sa nemení, ostáva na úrovni 10 rokov. V zmysle Trestného zákona teda v danom prípade hrozí obžalovanej za spáchanie trestného činu trest odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiace.

Vzhľadom na predchádzajúci bezúhonný život obžalovanej, ktorá dosiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre trestnú činnosť úmyselného charakteru, ako aj vzhľadom na vysokú mieru závažnosti obzvlášť závažného zločinu, prihliadajúc aj na rozpätie trestnej sadzby trestu odňatia slobody, uloženie ktorého v danom prípade prichádza do úvahy, uloženie podmieneného trestu odňatia slobody u obžalovanej neprichádza do úvahy, a to vzhľadom aj na skutočnosť, že obžalovaná konala v nepriamom úmysle, svojím konaním spáchala obzvlášť závažný zločin.

Článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor), ktorému zodpovedajú ustanovenia čl. 46 ods. 1 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústava), neupravuje parciálne právo spočívajúce v možnosti zmiernenia trestu pre prípad, keď sa súd domnieva, že by použitie trestnej sankcie podľa hmotného práva príslušného štátu sa javilo ako neprimerane prísne. Týka sa procesných atribútov konania pred nezávislým a nestranným súdom, ako aj konania osobou zákonného sudcu v primeranej lehote. Problematikou neprimerane prísnych sankcií sa zaoberá čl. 3 Dohovoru (ktorému zodpovedá čl. 16 ods. 2 Ústavy), no v kontexte zákazu mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu. Z hľadiska vnútroštátneho práva prichádza do úvahy zníženie v osobitnej časti Trestného zákona ustanoveného minima trestnej sadzby podľa § 39 a § 118 Tr. zák.. Medzi „okolnosti prípadu“ podľa osobitného zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. však patrí aj neprerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak nie sú prietahy zavinené obvineným, v čom je styčný bod tejto zákonnej úpravy s čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 48 ods. 2 Ústavy, a zároveň premietnutie čl. 13 Dohovoru do právneho poriadku Slovenskej republiky vo vzťahu k dotknutému porušeniu práv obvineného.

Súd konštatuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru nestanovuje žiadnu výslovnú sankciu, ktorou by stíhal porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré je v tomto článku zakotvené a pod ktorým je uvedený celý rad čiastkových práv a slobôd, ktorého súčasťou je i právo na rozhodnutie v primeranej lehote. Primeranosť dĺžky konania je judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len Súd) posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím ku kritériám zakotveným v judikatúre Súdu, akými sú zložitnosť prípadu, správanie sťažovateľa a správanie štátnych orgánov, poprípade čo je pre sťažovateľa v stávke. Súd v žiadnom zo svojich rozhodnutí nekonkretizoval „všeobecne záväznú“ dobu, ktorú by bolo možné za primeranú lehotu považovať. V tomto smere je potrebné konštatovať, že okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. len za predpokladu, že použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú.

Preverením okolností predmetného prípadu dospel súd k záveru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom, v danom prípade vo výmere 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace, by bolo pre obžalovanú neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd k tomuto záveru dospel zohľadnením celkovej dĺžky trestného konania, ktoré sa začalo uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru Banská Bystrica sp.zn. KRP-125/OEK-BB-2009 zo dňa 10.01.2010 a trvalo až do rozhodnutia súdu o vine a treste obžalovanej na hlavnom pojednávaní okresného súdu dňa 02.10.2019, čo značí, že mohlo dôjsť k teoretickému porušeniu práv obžalovanej v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Rovnako s ohľadom na značný časový odstup od spáchania trestného činu (30.07.2009, t.j. viac ako 10 rokov), by uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v rámci stanovenej trestnej sadzby v zmysle Trestného zákona, a to ani po aplikácii ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona (inštitút mimoriadneho zníženia trestu), by v danom prípade aj s ohľadom

na odstup času od spáchania skutku, bolo pre obžalovanú, ktorá doposiaľ viedla riadny život, neúmerne prísne a nezodpovedalo by ani zásadám pre ukládanie trestov vyjadreným v § 34 Trestného zákona.

Vychádzajúc z týchto skutočností, prihliadajúc na osobu obžalovanej, jej doterajší bezúhonný život, ako aj okolnosti v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 3 roky zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov uvedeným v § 34 Tr. zák., a to v nadväznosti na § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., aplikujúc na základe čl. 7 ods.5 Ústavy SR článok 6 ods. 1 Európskeho dohovoru a pre nápravu obžalovanej je takto uložený trest postačujúci. Súd preto obžalovanej uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo vyššie uvedenej výmere. Takto uložený trest je podľa názoru súdu dostatočný na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu, v potrebnej miere obsahuje prvok represie a taktiež aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a zodpovedá hľadiskám a zásadám pre ukládanie trestov, a to vo vnútroštátnom, ako aj medzinárodno-právnom kontexte.

Vzhľadom na to, že obžalovaná nebola v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd obžalovanú zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia aplikujúc v danom prípade ust. § 48 ods. 1 Tr. zák., § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., § 48 ods. 4 Tr. zák., a to napriek tomu, že je uznaná za vinu z obzvlášť závažného zločinu, avšak vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti by jej zaradenie do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia bolo neprimerane prísne.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd uznal obžalovanú vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., za čo jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, bolo s prihliadnutím na vysokú mieru závažnosti trestného činu, za ktorý bola odsúdená nevyhnutné uložiť obžalovanej aj ochranný dohľad v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. na dovŕšenie nápravy obžalovanej, ktorý jej súd uložil vo výmere 1 roka, teda na spodnej hranici stanovenej § 78 ods. 1 Tr. zákona.

Poškodená spoločnosť SILICATE WORLD, s. r. o. so sídlom Lučenec, Maloveská 68, IČO: 35 852 941, si voči obžalovanej prostredníctvom konateľa J. K. T. uplatnila nárok na náhradu škody (č.l. 1266-1267) v dvoch alternatívach. V prvej alternatíve si v prípade vrátenia nehnuteľností uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobený devastáciou majetku, obmedzením užívania sporu a nákladmi na vedenie sporu v celkovej výške 224 920,- Eur. V druhej alternatíve, v prípade nevrátenia nehnuteľností do jej vlastníctva, si uplatnila nárok na náhradu škody spočívajúci v adekvátnej predpokladanej predajnej cene a úroku za obdobie 6,5 roka nezaplatenia hodnoty objektu v celkovej výške 361 160,- Eur. Nakoľko poškodenej nie je zrejmé, či im objekt bude vrátený alebo nebude vrátený, tak výšku škody interpolovala (stanovila priesečníkom) medzi alternatívou 1 a 2 a takto vyčíslenú škodu stanovila na sumu 293 040,- Eur.

S ohľadom na nejednoznačnú výšku uplatneného nároku na náhradu škody zo strany poškodenej spoločnosti a najmä na nepreukázaný spôsob jej výpočtu, súd v zmysle § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú spoločnosť SILICATE WORLD, s. r. o. so sídlom Lučenec, Maloveská 68, IČO: 35 852 941 s nárokom na náhradu škody na civilný proces, pretože výsledky vykonaného dokazovania neposkytujú podklad na to, aby riadne uplatnený nárok poškodeného na náhradu škody, ktorá bola spôsobená trestným činom, mohol byť poškodenej prisúdený a doplnenie dokazovania by vzhľadom až aj na samotnú dĺžku trvania trestného konania a nutnosť bezodkladného rozhodnutia o vine a treste obžalovanej, neprichádza do úvahy, a to aj vzhľadom na to, že v minulosti, ako aj v súčasnej dobe, sa vedú civilné súdne spory, predmetom ktorých je určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, nie je jednoznačne preukázaný ich výsledok a nie sú právoplatne skončené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.